

Lysestagen

Vi er nu i den mørke tid. Tiden, hvor en del af naturen er gået i dvale for at samle kræfter til den tid, hvor lyset og varmen vender tilbage. For os er det godt, at vi kan finde lysestagerne frem, tænde et stearinlys og få lys og varme i den mørke og kolde tid.

Hele efteråret har jeg haft to store lysestager gemt et godt sted i min kælder. De var ikke i brug. I grunden til ingen nytte. Et par store lysestager uden lys. Indtil da havde de stået på alteret i Villerslev Kirke, men nu var det dækket af. Døbefonten var pakket ind i kraftigt papir, så her blev der ikke føjet nye medlemmer til menigheden. Også disk og kalk var gemt bort – og ventede på, at de igen en dag skulle blive fyldt med brød og vin, så menigheden på ny kunne forenes i Kristi legeme og blod.

Prædikestolen var forsegle, så Guds Ord ikke kunne forkyndes. Uden Guds ord kan et menneske jo ikke leve, for *”Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund”* (Jesus i Matt 4,4). Alteret var gemt bort bag *”nedrullede gardiner”* – så det følte, som om der var et forhæng mellem Gud og hans menighed. Det store krucifiks, der hænger i korbuen var også indhyllet i kraftigt papir – en påmindelse om, at den korsfæstede Jesus kan blive borte for os?

En lysestage uden lys. En prædikestol uden Ordets forkyndelse. En døbefont uden dåb. Et alter uden nadverelementer. Et krucifiks der er skjult. For slet ikke at tale om den menighed, der ikke var.

Alligevel. Der er håb. *”Lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke,”* (Joh 1,5). Lyset. Guds lys: Jesus Kristus. Ind i en mørk og kold verden kom han. Med lys og kærlighed fra Gud. Ind i en mørk og kold verden kommer han. Med lys og kærlighed fra Gud.

I adventstiden forbereder vi os. Tænker over, hvordan verden ville have set ud, hvis Gud ikke havde sendt sit himmelske lys ind i vore kolde og mørke hjerter. Så havde vi skullet famle os i frem i blinde – åndeligt set – og så havde Gud ikke været til at få øje på.

Men nu er han er! Hans lys er tændt og lyser for os. I Jesus Kristus.

I ham er der liv, og det liv er menneskers lys.

I adventstiden forbereder vi os. Tænker over, hvad Jesu komme betyder for hans menighed, for os, i dag. Er vi, som menighed og som de individuelle kristne, vi er – som en forladt og tildækket kirke, der er taget ud af brug? Der ligger hen i dis og tåge og mørke? Eller?

Har vi som børn julelys i øjnene? Fulde af forventninger til den dag, hvor Guds stærke lys skal bryde frem med en kraft og intensitet, som vi ikke kan forestille os? Fulde af forventninger til det øjeblik, hvor den treenige Gud for altid vil forenes med sin menighed?

Lyset vender tilbage. Til Villerslev Kirke. Til vores kirke. Lysestagerne finder deres plads på alteret; der vil igen være dåb og altergang, og Ordet vil blive forkyndt. Kirkeklokkerne vil kalde til gudstjeneste. Så er det op til menigheden, om den hører kaldet.

Første søndag i advent begynder et nyt kirkeår. Lyset vil igen være tændt i Villerslev Kirke! Og med Grundtvig beder vi:

*Thi beder vi: vor Gud! byg med,
lad her din Ånd regere!
Da bliver her et helligt sted,
jo længere, jo mere;
hver Herrens dag, hvert kirkeår
velsignet kommer, priset går
med livets ord på læbe.* (DDS 328,3).

Lillian Risum, sognepræst